

Peter Klepec.

Peter Klepec je bil v Lubcu rojen. Na zelenih travah Čukauskih je v mladosti očice pasel. Bil je silnega telesa, in močen pravo malo; zato rajši mu nepredani tovariši radi dragejali. Ko mu je bil četrtyh let, ga plačilo za mu je večkrat ka- ka vroča priletela. Ko se je ubožnemu Peterčku malo zdalo, in ko je enkrat sam bil na tati v sledi svojih oči, povzdigne oči proti nebu in moli in prosi Boga, da bi mu dal svoji zoper hude tovarše. Se pridu od moli, zadoni glas iz oblakov: „Peter, tvoje ude sem potlepčal in uterdil; primi za ger- miček in ga izderi!“ In on prime za germiček in ga izdere s korenino.

In zopet se čuje glas: „Peter, moč ti je dana, primi za ke- dor, in izderi jo!“ Peter vesel beže zgrabi, in beže gre iz tal, kakol spodjedeno žito.

In čuje se zaglomi: „Peter, ude sem ti potlepčal in moč sem ti dal - izderi hojo!“ Peter stoji, in stara, debela koja leži pred njim kakol vilka slame. Kakol vesel je bil pestiček žalobljene moči, kakol iz srca mu je hvata puhtela proti nebu! In tovariši so se tresli pred njim kakol čiba. On pa je bil usmiljenega srca, in jim je odpustil vse su- ke, ki so jih dotaknat z njim počujali, in je savel, in bo- ja moč je rastla z njim.

Kudi časi so plihajali. Vstabi Surok je gual svoje čete nad Britjane. Cesarju je vroče stopilo v glavo, ko je zaslišal hude novice. Njegova vojska je bila že v prujah njih vojnih accidel razbita. Naj početi s. P. Koko gre naproti sultanu, da bi kakol mis. Sllmit s. Kevolodom M. zastoj: Vstabi Surok se ne ude lepim sesedan. Sendar pa toliko ranche, ako cesar očito vojske moče, raj bi se dva, eden Surok, eden nas posamezen dila, Surok je pa grozovitega vojaka v vojski turški sultan, na tega se je ganaval. Kakol gojat nekdaž Izraelje je zamerkoval nepeverni gmaj pravega Boga in vse Britjane. Surok je rekel turški cesar našemu cesarju, kaj urno tudi ovi izbere svojega vojakka.

Ko celum križanem svetu cesar prima pite, pa nihče se ne oglasi, nihče se ne sva s Surokom se Mstati. In kak bi se bil s. P. Surok so gnali dobro, dobro, kakol grozovitej je turški prvo glave: sultan pa ga v tem le še bolj pade komaj pričakujoč dne, ki je bil za voj saločou. In je se kljče pred očel. Cesar v č. zadlegi malo da se obupa. Sonce je daono potonilo za gorami, enleca gaja je glavala

na večernem sedu; stičje petje & bogu je potihnilo, in
topir je odstopal s svojega gnezda, - & neznanemu smrti
je cesar s svoji sobi glavni podpisal na glati snizi; če-
lomu je bilo, noče kakor zjavica; got mu je vel
po oblagu, in tako so bile porzmer senih besch. Dnje-
govih persih so razsajali hudi boli, kakor sstrix me-
či ga je suvalo & klagovalce, in obupljiva tuga ga je
tlačila.

Kdaj stopi mladeneč v glato dobo, bomo je bil
oblačca, in strahljivo se je klizal - Peter Klepec.

Konaj in silo se je bil prirnil do cesarja. Kdaj
ga stopi & njemu, konizno ga pozdravi in mu čelo
kone namene svojega dohoda. Klagi knez pa se pit-
ko nasmeja in z glavno maje, misleč, tako mlad in
takoribek mladeneč, kakor je Klepec bil na vidcu, ka-
ko, kakor si mi ta sijastega turčina premagal!

Pa ga povračajje dalje to in muo in verli jumah mu
dobe odgovarja. Kve mu tudi, kako je močan, in ka-
ko mu je bog ta prečudni dar podalil, - kdaj se cesar
zdrami in globne zamisljenosti, & ktero je bil potlačeni
kakor molnariju & megleni daljavi zelu svet, se mu
vedelo upanje zasveti. Gopet se odahne, vsakemu jumah
pa acil z najboljšimi jedmi postreči, kar jih koli dobijo
shrog in obrog. Toda ktero popis masle vina in za
gros kruha poje - to mu je bilo zadosti. Pri jedi pa
so se cesarski služabniki, ki so mu streči imeli, stekli
pa ni dosti postreoval, eden proti drugemu posme-
hovali, aučel, kog se smili, kaj ti bosta čimeče
proti turku; kaj nam ga do mohamedanska po-
sast kosmatega tucilla v capah, kakor je. In tako
v smehu mu prinesejo stavo konjsko podkev in
ga prosijo prav lepso, kaj jo glomi, če je res tako
močan, da si sad turka upa. Klepec se jim pa tudi
zaničljivo posmehlja, kakor mu njemu, pa jim ve-
li, sedem podkev prinesti, pa novih, in su vse
je zatrobil v eni roki, ravno tako, kakor kak ce-
sarshi fant nos kruha. Vsi so se mu čudili, vsi
so ga debelo gledali, cesar sam, su pa se je koj
spat spravil, urno ko je povečeval. Tako se je
pripravil na boj, koj je v tem tinski smajale hental.
Kot se je z jutraj zaravo & turški ležišče zgodilo,
da je dobil cesar bojevarca, gre turški namestnik
svojemu zoperniku naproti. Tudi Klepec gle pa
česa spulcaj. Da plaperenka planjari dize turškega ležiš-
ča si predeta nasproti. Ko turk mladega Klepeca zag-
leda, koj se je debelo prime, in res malo, da mu počel

ni, tako se je nakljal. "Dobro jutro, Stric!" ga pozdravi
Klepec. "Da si mi zdavo smili mornice!" odgovori Surok,
ter Klepecu rahlo v roko seže. Pak: si smili Klepec,
pa mu jo odterga. Se: zdaj zatuli Surok, kakor bo
zatuli in udari perve. Taka Klepec, mu, se mu
umakne. Nato proci pa su, in Surok se joeme, in se
valja in tuli portek, kakor ostreljen medved, pa
ne ustane več. Sultan čuti, da je zmagau, zaraji
to hrabro besedo: ritem zmagau, zavoljo enega stra-
hovezaljivca; še celo rajsko imam zdavo!" in zapovi
svojim Surokom, Klepeca pomastrati in vse krist-
jane, ki jim pridejo na pot. Komaj je toorej Klepec
zopernika polomastil, že pade celo Surok na-
nj. On pa se dolgo ne pomišlja, - zgrabi, zdere perve
ključne hoje, pa jih spleta in treska in bife, in Suro-
ki padajo kakor dež; ne eden je ni odnesel. - Tako
je Klepal Peter Klepec, vreden svojega imena, na tace
zjutraj za rano.

On to je vse zgolj esnica, to sam rečem, ne da bi
lagal. Meni so jo lani v veliki proci ali kdaj je bilo, moj
oče povedali; njim verjamen. A dol pa smili, da les ni vse
to, ta pa naj gre naravnost tje doli v tular, tam mu bodo
že povedali, in če blod mu bodo pokazali, kakor jih je
rajnki Peter Klepec pulil z ~~svet~~ eno roko, kakor jih je v du-
tarih prinasil z yole domi. Klepec je bil enoj, da smalo
tacin.